

[Erlendsson.]

købet et højtstående medlem af gruppen, ikke kan give et klart svar på et så simpelt spørgsmål. Hvem kan så tale på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne? Det må der vel være en eller anden der kan.

Mit formål, som jeg gerne vil gentage, er at sikre en fredelig afvikling, men med den optrapning, som foregår for øjeblikket, piker man en konfrontationsstemning frem, som ingen kan være tjent med, som ingen i Christianiaudvalget ønsker sig, som ingen i folketinget sikkert ønsker sig, og som vil føre til en ulykkelig situation.

Den fg. forsvarsminister (Erling Jensen):

Mig bekendt er det ifølge reglerne om spørgetid kun ministeren, der kan svare.

Hvordan forholdene er i hr. Erlendssons gruppe skal jeg ikke udtale mig om, men i min gruppe er det ikke sådan, at en enkelt fagminister kan svare på sin gruppes vegne.

Kurt Brauer (SF):

Det må være naturligt, at det tillægs-spørgsmål, som jeg har tænkt mig at stille, skal komme fra den kant af tinget, hvor man stemte imod den dagsorden, der påbyder ministeren at rydde Bådsmadsstrædes kasernes gamle områder. Vi stemte imod ud fra en frygt for en konfrontation derude, og jeg skal kort formulere mit spørgsmål og håbe på, at ministeren vil undlade at besvare det, hvis det er sådan, at han mener, der bør en betænkningstid til, før dette rettelig kan overvejes. Jeg vil altså hellere intet svar have i dag end et forhatet svar fra ministeren, hvor han mener, at loyalitetshensyn til den egentlige forsvarsminister må nage ham.

Jeg vil spørge: mener ministeren, at det for nogle medlemmer af dette ting var en klar betingelse for at gå ind for rømningen, at der omgående efter rydningen blev etableret en alternativ anvendelse? Og mener ministeren, at disse medlemmers forudsætninger er blevet indfriet?

Den fg. forsvarsminister (Erling Jensen):

Det har jeg ingen mulighed for at bedømme. Det ville jeg nok have haft, hvis jeg var forsvarsminister. Jeg skal videregive spørgsmålet til forsvarsministeren, men jeg tror, at spørgeren er enig med mig i, at det

ikke vil være rimeligt at forvente, at jeg er i besiddelse af en sådan vurdering.

Må jeg så ikke nøjes med at sige i al stilfærdighed igen: tjener vi dog mon ikke denne sag bedst ved at prøve nu at lade den finde sin løsning uden alt for mange spørgsmål?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kristine Heltberg (SF) til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at forhindre, at udlændinge, der opholder sig hos danske familier, bliver udnyttet som underbetalt arbejdskraft?“

(Spm. nr. 238).

Skriftlig begrundelse.

En i den senere tid verserende sag, hvoraf det synes at fremgå, at en ung inder, der i over 4 år har opholdt sig her i landet uden arbejdstilladelse som gæst hos en dansk familie, har været udsat for en grov udbytning som underbetalt arbejdskraft, synes at have afsløret et hul i lovgivningen vedrørende udlændinges ophold her i landet. Der har også tidligere været adskillige klager over, at udenlandske statsborgere er blevet udnyttet som billig arbejdskraft uden om alle arbejdsaftaler, overenskomster, skattevæsen og almindelig skik og brug. Den pågældende sag, hvor den unge inder synes at have været udsat for en ualmindelig grov og hensynsløs udbytning, peger på nødvendigheden af så entydige bestemmelser, at fremmedpolitiet må tage affære i sager, hvor udenlandske statsborgere uden arbejdstilladelse og uden påviselig mulighed for at kunne ernære sig selv, studere el. lign., opholder sig i landet i længere tid hos personer, som ikke har familiemæssig eller anden rimelig forpligtelse til at sørge for dem.

Der tænkes her naturligvis ikke på udvekslinger og lignende besøgsaftaler mellem folk fra forskellige lande, på kortere studiebesøg eller på ferieophold, hvor gæstfrie danskere og gæstfrie folk fra andre lande åbner deres hjem og derved bidrager til større international forståelse. Det drejer sig derimod om situationer, hvor særlig langvarige og tilsyneladende umotiverede ophold fra udenlandske gæsters side giver sandsynlig-